

Bu gece ilk projesine uzun bir Eylul ile baslayan sevgili Ece'nin ilk izlenimini paylasiyoruz...

ILKYAR olarak cok sansliyiz,
cunku en temiz insan malzemesiyle, cocuklarla,
hele hele koy kokenli cocuklarla ilgileniyoruz...

Bir baska sansimiz da gonullulerimiz...
Hem gittigimiz okullardaki yoneticiler, ogretmenler;
herkes onlarin dur demeksizin ortaya koyduklari
enerjiye, ve hicbir zaman yuzlerini dusurmeden
gosterdikleri sevgiye sasiriyorlar...
Degisen arkadaslarımızin yerini dolduran yeni gonulluler de
projenin kiymetini cocuklarla bir arada olunca daha da fazla takdir ediyorlar...

Sevgili Ece de cocuklarin sevgisini kolayca kazandi,
onlara bir arkadas olarak yaklasti... Geceleri de kemaniyla
eglence de, herhalde en guzel, en sevinc uyandiran konserlerini verdi...

Hepsi ile gurur duyuyoruz...
Bu ara dunya rekorlarinin sahibi sevgili Erden Atlas okyanusunda ilerliyor,
ama deniz bu sefer duvar oldu onun de diyor
<http://www.kaslagit.com/> 'dan izleyebilir, haberlere yazilabilirsiniz...

Erden sunu yaziyordu Pasifigi 312 gunde gecerken,
"bir kardesiniz delikanlilik yapmis, gece gunduz kas gucuyle kurekle okyanus asiyor,
afferin demek isterseniz ILKYAR'a bagis yapin" demisti... (*)

Ece gibi gonullulerimizin sevgisini ve fedakarligina sahit olup,
"Afferin Ece'ye, o nu daha fazlasini yapmak icin yurkelndirmeliyim,
onun dokundugu cocuklara Ece'nin hatrina 1 kitap hemen yolluyabilirsiniz:
Turkcell 5228'e mesajiniz 5TL lik bagisla 10TLlik bir kitaba donusuyor...

Desteklerinize cok tesekkur ediyorum,
saygilarimizi sunuyoruz...

ILKYAR

(*) *Banka hesaplari*

IS Bankasi ODTU Subesi VzM (TL): TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68

Ziraat Bankasi Hesaplari:

VzM (TL) TR64 0001 0015 3708 9703 2450 01 –

VzM (USD) TR37 0001 0015 3708 9703 2450 02

VzM (EURO) TR10 0001 0015 3708 9703 2450 03

Not: TR'net in tasinmasi nedeniyle
ILKYAR sitesine erisimde gecici bir kesinti soz konusudur...

-- *Cocuklarımız, ilk goz agrilarimiz, ilk yarimiz;*

hele ki uzaklardaki, YIBOlardaki cocuklarımız, kardeslerimiz...

www.ilkyar.org.tr

ilkyar@ilkyar.org.tr

“YÂR”DAN GEÇİLMEZ

Çocuklar... Küçük bedenlerine nazaran kocaman dünyalar saklıdır yüreklerinde. Bu, bütün çocuklarda böyledir. Ama YİBO’lardaki çocuklar aynı zamanda birçoğumuzdan daha büyük olgunluk taşırlar. Onlarla oyunlar oynayıp şarkılar söylerken, sohbet ederken, bir bakarsınız onların dünyalarında hayatınızın en güzel yolculuğuna çıkmışsınız... Eve dönmek istemezsiniz. O yolculuk, evimiz kadar sıcak ve hiçbir yerde bulamayacağımız kadar sevgi doludur.

İlk projem 2011 eylül projesi. 15 gün gözümü korkutuyor. İlk durağımız Samsun, Tekkeköy. Elimde çivi, iniyorum otobüsten. Çocuklarla tanışmaya başlıyorum. Heyecanımı bir türlü bastıramıyorum. Acaba bu işin altından kalkabilecek miyim diye düşünüyorum bir yandan. Hüseyin Hoca’nın sunumuna ilk defa katılıyorum çocuklarla beraber. Hemen önümde zeytin gözlü, esmer, güzeller güzeli bir kız oturuyor. Arkasını dönüp dönüp bana bakıyor; önce boynumdaki isimliğe, sonra gözlerimin içine... O an içimdeki heyecan tarifi imkansız, derin, bambaşka bir duyguya dönüşüyor. Buna anlam vermeye çalışmayı bir tarafa bırakıp ben de o küçük kıza bakmaya başlıyorum. Göz kırıyorum, gülümsüyorum, adını soruyorum ama pek konuşmak istemiyor.

Sonra etkinlikler başlıyor. İlk saat Uğurcan'ın etkinliğine misafir oluyorum. Sınıfa girer girmez arka sırada 10 dakika önce karşılaştığım güzel gözleri görüyorum tekrar. Bana bakıp gülümsüyor. İşte o an bir "yâr" kazandığımı hissediyorum ve iyiki buradayım diyorum. Tenefüste adını soruyorum tekrar; çekinerek "Cansever" diyor. Bu adın bu çocuğa ne kadar yakıştığına inanamayarak sarılıyorum ona. Beni saran sadece onun kolları değil, bunu biliyorum.

15 gün boyunca böyle nice çocuklarla tanışıp, nice hayallere misafir oluyorum. Eve döndüğümde yorgunum... Uyumaya çalışıyorum. Gözlerimi kapatır kapatmaz gözümün önüne, içeriye yeşilliğin ve yağmurla ıslanan toprak kokusunun süzüldüğü küçük bir sınıf penceresi geliyor. Kulağımda ise güzel sesli iki güzel kızın söylediği türküyü duyuyorum: "Anadan geçilir hasan, yârdan geçilmez bre hasan..."

Projede her akşam eğlencesi öncesinde keman çalmaya başlıyorum. Hayatımın en güzel konserini orada veriyorum. Çaldığım aynı nota ama duyduğum bambaşka bir ezgi...

Sonra bir gün Karadeniz'in güzel çocuklarından mektuplar geliyor. İlk mektuplarım... Her birini kaç defa okuduğumu saymadan, tekrar tekrar okuyorum. Bir tanesinde " Ben de büyüüp senin gibi öğretmen olacağım." diyor. Benim gibi... Hayallere misafir olmaktan bahsederken bazı hayallerin mimarı olduğumu anlıyorum. Bir yük biniyor o an omuzlarıma. İnsanların her

şeyi yük görüp kurtulmak istediği dünyamızda ben bu yükle ne kadar mutlu olduğumu farkediyorum.

Burada bize ders anlatılırken “Şimdi bir öğretmen olarak kendinizi, sınıfınızda ders anlatırken hayal edin.” deniyor. Ben kendimi hep bir YIBO sınıfında hayal ediyorum ve yine sınıfın penceresinden bakarken iki küçük kız türkü söylüyor: “Anadan geçilir hasan, yârdan geçilmez bre hasan...” Ben bu “yâr”lardan geçemeyeceğimi anlıyorum...

Ece Güleç

Fen Bilgisi Öğretmenliği, 2.sınıf

www.ilkyar.org.tr